

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 87.737 van 31 mei 2000

A. 87.735/XIII-1428

- In zake : 1. **DUJARDIN** Robert,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER en Mr. Luc CAMBIER,
advocaten,
J.-B. Meunierstraat 22
1050 Brussel,
2. **DANS** Jeanne,
Jubelgaarde 2
1040 Brussel,
3. **VANSLIJPE** Joseph,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Pierre VERGAUWE, advocaat,
Louizalaan 32, bus 33-34
1050 Brussel,

tegen :

1. **de gemeente Etterbeek**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,
2. **het Brussels Hoofdstedelijk Gewest**,
vertegenwoordigd door zijn Regering.

Tussenkomende partij :

de naamloze vennootschap HANSEN,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. France MAUSSION en
Mr. Manuela von KUEGELGEN, advocaten,
Henri Wafelaertsstraat 47-51
1060 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 8 november 1999 ingestelde vordering waarbij Robert DUJARDIN, Jeanne DANS en Joseph VANSLIJPE de schorsing van de tenuitvoerlegging vorderen van de stedenbouwkundige vergunning die op 2 september 1999 is afgegeven door het college van burgemeester en schepenen van Etterbeek aan de naamloze vennootschap HANSEN voor het optrekken van twee woongebouwen op een goed gelegen aan de Jubelgaarde (Gérardstraat 65 tot 81 en op de hoek van de Tervurenlaan en de Ijzerlaan) en het vellen van 68 bomen;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekers de nietigverklaring van diezelfde handeling vorderen;

Gezien het op 30 november 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap HANSEN vraagt om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer KOVALOVSKY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 28 april 2000 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 23 mei 2000 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. B. CAMBIER, advocaat, die voor de verzoekers verschijnt, van Mr. N. FORTEMPS, loco Mr. J. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, en van Mr. Fr. MAUSSION en Mr. von KUEGELGEN, advocaten, die voor de tussenkomende partij verschijnen;

Gehoord het andersluidend advies van de heer NEURAY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

Nadat een eerste aanvraag, die in april 1998 was ingediend, is afgewezen, dient de N.V. HANSEN bij het college van burgemeester en schepenen van Etterbeek een aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning in met betrekking tot een goed gelegen te Etterbeek, Jubelgaarde, Gérardstraat 81-84, Tervurenlaan 1 en Ijzerlaan 2-13, kadastraal bekend sectie A2 nr. 573 X, met het oog op het optrekken van twee woongebouwen (één binnen het huizenblok, het andere aan de Gérardstraat), met twee ondergrondse verdiepingen die moeten dienen als privé-garages. Het project heeft betrekking op het optrekken van een woongebouw “Les Erables” van zes verdiepingen (+ bedaking) voor 60 appartementen en een woongebouw “Les Tulipiers” van vier verdiepingen (+ bedaking) voor 34 appartementen. Het gebouw “Les Tulipiers” komt aan de Gérardstraat te liggen, en het gebouw “Les Erables” wordt opgetrokken binnen het huizenblok.

Op 23 maart 1999 worden twee milieuvergunningen klasse 1B aangevraagd voor de rubrieken 69b (overdekte parkeerplaatsen voor voertuigen), 164a (luchtexttractors en ventilators) en 52a (opslagplaatsen voor inerte afvalstoffen). Die aanvragen hebben respectievelijk betrekking op het woongebouw “Les Tulipiers” (Gérardstraat 81-84) en het woongebouw “Les Erables” (Ijzerlaan 1).

Omdat het project afwijkt van de stedenbouwkundige voorschriften, vindt van 14 tot 28 mei 1999 een openbaar onderzoek plaats dat zowel betrekking heeft op de aanvraag om een milieuvergunning als op de aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning.

Na een eerste vergadering op 22 juni 1999, tijdens welke de bezwaarindieners die daarom hebben verzocht, gehoord zijn, brengt de overlegcommissie op 29 juni 1999 een gunstig advies uit op voorwaarde dat in het project een tiental wijzigingen of preciseringen worden aangebracht, die zij voorstelt.

Op 20 april 1999 laat de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS), die om advies was verzocht omdat onder het perceel, tussen de twee omstreden woongebouwen, een spoorwegtunnel loopt, weten dat ze geen enkel bezwaar heeft. Op 11 mei 1999 deelt het bestuur Uitrustingen en Vervoer van het

Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest mee dat het geen bezwaar heeft. De politiediensten brengen op 14 juli 1999 een gunstig advies uit.

Op 16 juli 1999 brengt het college van burgemeester en schepenen een gunstig advies uit over de aanvraag, onder voorbehoud dat onder meer “afwijkingen worden toegestaan op de algemene bouwverordening voor de wijken rond de Ambiorixsquare en het Jubelpark wat betreft de plaatsing, de bouwhoogte, de hoogte onder het plafond, de bedaking en het materiaal voor de hoofdbekleding van de gevels die zichtbaar zijn vanaf de openbare weg”. Op 23 juli 1999 brengt de gemachtigde ambtenaar een gunstig advies uit over de aanvraag, op voorwaarde dat de aanvrager zich richt naar de voorwaarden die het college van burgemeester en schepenen op 16 juli 1999 heeft gesteld, en staat hij de gevraagde afwijkingen toe. Op 2 september 1999 verleent het college van burgemeester en schepenen de gevraagde vergunning; dat is de bestreden handeling.

Bovendien zijn op 1 oktober 1999 de milieuvergunningen afgegeven door het Brussels Instituut voor Milieubeheer (B.I.M.), zijn de beroepen die daartegen zijn aangetekend op 14 januari 2000 verworpen door het milieucollege, en zijn de beroepen die tegen de beslissing van het milieucollege zijn ingesteld “verworpen wegens doelloos” bij besluit d.d. 4 mei 2000 van de gewestregering;

Overwegende dat de naamloze vennootschap HANSEN vraagt om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding; dat aangezien zij de begunstigde van de bestreden handeling is, er grond is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verzoekers een eerste middel ontleen aan schending van meer bepaald de artikelen 3, 31, 84 en volgende, 108 en volgende, 112 en volgende en 116 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, van het koninklijk besluit van 28 november 1979 tot vaststelling van het gewestplan van de Brusselse agglomeratie, van artikel 123, 7°, van de nieuwe gemeentewet, van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 16 juli 1998 tot vaststelling van het ontwerp van gewestelijk bestemmingsplan (GBP) (eerste ontwerp), inzonderheid van artikel 1 ervan, en van de voorschriften B.2. en volgende van de bijlage, van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 30 augustus 1999 tot goedkeuring van het ontwerp van Gewestelijk bestemmingsplan (tweede ontwerp), inzonderheid van artikel 1 ervan en van de voorschriften A, B en volgende van de bijlage, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de op 25 september 1997 aan de vennootschap

GALLIFORD BELGIUM afgegeven bouwvergunning, en van het beginsel van behoorlijk bestuur;

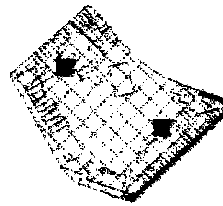
dat ze in een eerste onderdeel aanvoeren dat de bouwvergunning die op 25 september 1975 is afgegeven, en op grond waarvan de twee gebouwen die thans bestaan zijn opgetrokken, bepaalt dat “indien, om welke reden ook, na de noodzakelijke voorafgaande werkzaamheden, bijvoorbeeld afbraakwerkzaamheden, de geplande bouwwerken niet opgetrokken kunnen worden, de plaats waar ze zouden komen onmiddellijk omgezet zou worden in een groene ruimte waar door GALLIFORD bomen worden aangeplant die tevens door GALLIFORD onderhouden worden”; dat ze daaruit afleiden dat de verplichting om de betrokken oppervlakten in te richten als groene ruimten van toepassing is en een beletsel vormt voor de geplande bouwwerkzaamheden, en dat er in de adviezen en in de beslissing ten onrechte van uit wordt gegaan dat het geval vermeld in de vergunning van 25 september 1975 beperkt zou zijn tot het stopzetten van een werf of de technische onmogelijkheid om de gebouwen op te trekken, welke stelling niet gegrond is;

dat ze in een tweede onderdeel aanvoeren dat de percelen in het GBP-ontwerp ingedeeld worden in een perimeter van culturele, historische of esthetische waarde of voor stadsverfraaiing, dat het binnenterrein van het huizenblok behouden moet blijven, dat krachtens het ontwerp van gewestelijk bestemmingsplan (GBP) (voorschrift B.2.5., 6°), de enige toegestane werkzaamheden (huisvesting en uitrusting van de tuin), slechts toegestaan zijn voorzover ze “de omvang van het groen” vrijwaren, en op voorwaarde dat ze “gepaard gaan met een opwaardering van de groen- of minerale kwaliteit van deze binnenterreinen” (voorschrift B.2.5., 4°), en dat dat niet het geval is voor het woongebouw “Les Erables”;

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat een bouwvergunning geen verplichting in het leven kan roepen ten laste van andere personen dan de houder ervan; dat de clausules opgenomen in de bouwvergunning die in 1975 is afgegeven aan de vennootschap GALLIFORD, de overheid waarbij een andere bouwaanvraag is ingediend niet binden; dat het eerste onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat het ontwerp van GBP dat op 16 juli 1998 door de Regering is uitgevaardigd, bij uittreksel in het Staatsblad van 19 augustus 1998 is bekendgemaakt, vijftien dagen later, dat wil zeggen op 3 september, in werking is getreden en twaalf maanden later, dat wil zeggen op 2 september 1999 om middernacht, opgehouden heeft uitwerking te hebben; dat het van toepassing is op de bestreden beslissing, die op 2 september 1999 is genomen;

Overwegende dat in het ontwerp van GBP het huizenblok staat afgebeeld waar het omstreden project als volgt zou worden gerealiseerd :

dat de donkere vierkanten (in het paars op het origineel) overeenstemmen met “te behouden binnenterreinen van huizenblokken”; dat het feit dat er op het plan twee zulke vierkanten staan erop wijst dat de ontwerper van het plan dat geheel heeft beschouwd als twee huizenblokken; dat er in de weergave van de gebouwen die de omtrek van het betrokken blok vormen onderbrekingen zijn, enerzijds aan de zuidwestelijke hoek, en anderzijds over ongeveer één derde van de Gérardstraat, in de richting van het midden van de noordoostelijke zijde; dat uit de plannen die in het dossier steken blijkt dat er thans een ruimte van een twaalf meter is tussen de gebouwen die aan weerskanten van de zuidwestelijke hoek liggen, aan de Tervurenlaan en aan de Ijzerlaan, en dat het terrein aan de Gérardstraat over een honderdtal meter niet bebouwd is; dat aldus blijkt dat het gebouw “les Erables” niet op het binnenterrein van een huizenblok komt, maar tussen twee binnenterreinen van huizenblokken, waarvan de grens niet nauwkeurig is bepaald in het GBP; dat tevens blijkt dat geen van die huizenblokken, in ieder geval niet aan de zijde van hun gemeenschappelijk grens en evenmin aan een gedeelte van de Gérardstraat, volledig bebouwd is, en ze op die plaatsen dus open zijn;

Overwegende dat uit de motivering van de bestreden vergunning blijkt dat het college het huizenblok in zijn geheel als één enkele blok lijkt te hebben beschouwd, in ieder geval voor de toepassing van het gemeentelijk ontwikkelingsplan; dat het niet erg duidelijk is omtrent de benaming van dat gebied ten aanzien van het GBP-ontwerp, maar dat uit de gezamenlijke motivering blijkt dat het college het als één enkele open huizenblok heeft beschouwd; dat het daaruit heeft afgeleid dat er kon worden gebouwd;

Overwegende dat het tot dezelfde conclusie had moeten zijn gekomen indien het het geheel als twee huizenblokken had beschouwd; dat de dwaling omtrent de kwalificatie die de steller van het bestreden besluit lijkt te hebben gemaakt, geen invloed heeft op de bebouwbaarheid van het perceel, op voorwaarde dat de gebouwen bestemd zijn als woning; dat overigens, aangezien er

sedert 1975 bouwplannen bestaan en de overheid op geen enkel tijdstip te kennen heeft gegeven dat zij zich daartegen verzette, ondanks de eisen die de omwonenden in die zin hadden geuit, het GBP veeleer aldus behoort te worden geïnterpreteerd dat bouwen toegestaan is, dan dat de voorkeur zou worden gegeven aan de letterlijke interpretatie die de verzoekers voorstellen, die niet vanzelfsprekend is, betwist wordt en door geen enkele aanwijzing wordt gestaafd waaruit zou blijken dat die interpretatie overeenstemt met de bedoelingen van de ontwerpers van het GBP; dat het tweede onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekers een tweede middel ontleen aan schending van de artikelen 3, 84 en volgende, 108 en volgende, 112 en volgende, en 116 en volgende, van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, en van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve houdende algemene bouwverordening voor de wijken rond de Ambiorixsquare en het Jubelpark, inzonderheid van artikel 30 ervan;

dat ze in een eerste onderdeel aanvoeren dat de bouwverordening bepaalt dat slechts bij uitzondering afwijkingen kunnen worden toegestaan, voorzover de beginselen inzake goede plaatselijke aanleg, en harmonische architecturale en stedenbouwkundige integratie in acht genomen worden, maar dat alle onderdelen van het project afwijken van de betrokken voorschriften (plaatsing, rooilijn, bouwhoogte, hoogte onder het plafond, bedaking, het materiaal voor de hoofdbekleding van de gevels die zichtbaar zijn vanaf de openbare weg); dat geen aandacht wordt geschonken aan de architecturale en stedenbouwkundige inpassing, en de bouwwerkzaamheden op het binnenterrein van het huizenblok niet overeenstemmen met de vereisten inzake goede plaatselijke aanleg;

dat ze bovendien in een tweede onderdeel aanvoeren dat de beslissing waarbij afwijkingen worden toegestaan niet rechtmatig gemotiveerd is, aangezien ze zelfs niet aangeeft wat niet overeenstemt met de voorschriften van de verordening, noch waarom elk van de afwijkingen kan worden toegekend;

dat ze in een derde onderdeel aanvoeren dat de verwerende partij geen afwijkingen op de betrokken verordening kon toestaan zonder een uitspraak ultra petita te doen, aangezien terzake geen enkele afwijking was aangevraagd door de vergunningaanvrager;

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat niet betwist wordt dat de bestreden vergunning werkzaamheden toestaat die niet in overeenstemming zijn met de algemene verordening voor de wijken rond de Ambiorixsquare en het Jubelpark; dat de overheid luidens artikel 9 van die verordening voor percelen met een bijzondere vorm of grootte andere bouwdiepten

mag opleggen dan die welke bepaald zijn in drie andere artikelen van de verordening; dat artikel 30 van de verordening daarop, bij wijze van uitzondering, afwijkingen toestaat “op voorwaarde dat deze met redenen omkleed worden die steunen op de zorg voor een goede plaatselijke ordening en een harmonische architecturale en stedenbouwkundige integratie”; dat de afwijkingen die toegestaan kunnen worden in geen enkele bepaling beperkt worden; dat het niet staat aan de Raad van State de beoordeling die hij zou kunnen maken van de architecturale en stedenbouwkundige inpassing van een project en de verenigbaarheid ervan met de goede plaatselijke aanleg, in de plaats te stellen van die van de overheid, tenzij om een kennelijk onredelijke beoordeling te veroordelen, maar zulk een kennelijk onredelijke beoordeling niet is aangevoerd; dat het eerste onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat in de bestreden vergunning staat dat de afwijkingen betrekking hebben op “plaatsing, de bouwhoogte, de hoogte onder het plafond, de bedaking en het materiaal voor de hoofdbekleding van de gevels die zichtbaar zijn vanaf de openbare weg”; dat de afwijking betreffende de “bouwhoogte” alleen betrekking lijkt te hebben op het gebouw “les Tulipiers”, en gemotiveerd wordt doordat het gebouw moest "aansluiten op het dak van gebouw nr. 83 in de Gérardstraat”; dat de verzoekers, wegens ontstentenis van belang, niet ontvankelijk zijn om de afwijking betreffende de hoogte onder het plafond aan te vechten, die overigens verklaard is door een verwijzing naar de gewestelijke stedenbouwkundige verordening; dat de gemachtigde ambtenaar, door aan te geven dat één van de afwijkingen betrekking heeft op “de kleine gevelbanden en platen uit architectonisch beton” op duidelijke wijze te kennen geeft dat hij die afwijking als minder belangrijk beschouwt; dat het niet staat aan de Raad van State om de beoordeling van de gemachtigde ambtenaar omtrent de harmonie tussen het dak en de architectonische stijl te veroordelen, aangezien die beoordeling niet kennelijk onredelijk blijkt; dat het tweede onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat in de aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning stond dat het project volledig conform de gewestelijke en gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen was en geen verzoek om afwijking bevatte; dat die kennelijk onjuiste vermelding de overheid evenwel niet misleid heeft, aangezien de aanvraag bekendgemaakt is volgens de regels die van toepassing zijn wanneer een project afwijkingen bevat; dat zulks geschied is wegens die afwijkingen en de gemachtigde ambtenaar zich uitdrukkelijk over die afwijkingen heeft uitgesproken; dat geen enkele bepaling van de ordonnantie voorschrijft dat afwijkingen op een

welbepaalde wijze worden aangevraagd; dat het derde onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekers een derde middel ontleen aan schending van de artikelen 84 en volgende, 108, 109 en volgende, 112 en volgende en 116 van de ordonnantie van 29 augustus 1991, van artikel 123, 7°, van de nieuwe gemeentewet, van de artikelen 5, 7 en volgende van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 6 juli 1992 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om stedenbouwkundige vergunning, van het besluit van de genoemde executieve van 6 juli 1992 betreffende de behandeling van de aanvragen om stedenbouwkundige vergunning en stedenbouwkundig attest, inzonderheid van de artikelen 5 en volgende, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het beginsel van behoorlijk bestuur, voorzover de bestreden vergunning is toegekend op grond van plannen die op 6 of op 7 juli 1999 gewijzigd zijn, dat wil zeggen na het afsluiten van de onderzoeken en na ontvangst van de verschillende adviezen, terwijl de wijzigingen die aangebracht zijn in het oorspronkelijke ontwerp substantieel zijn, aangezien ze onder meer inhouden dat de afmeting van het gebouw gelegen aan de Gérardstraat verkleind wordt met een oppervlakte die overeenstemt met de breedte van een perceel, en dat het uitzicht van de bedaking gewijzigd wordt;

Overwegende dat met iedere wijziging die in het project is aangebracht, geprobeerd wordt tegemoet te komen aan de opmerkingen van de overlegcommissie; dat de onderzoeks- en overlegprocedures geen zin zouden hebben indien de voorstellen die naar aanleiding daarvan worden gemaakt, niet in het project verwerkt kunnen worden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekers een vierde middel ontleen aan schending van de artikelen 84 en volgende, 108, 109 en volgende, 111, 114 en volgende en 116 van de ordonnantie van 29 augustus 1991, van de artikelen 117, 123, 7°, en 135 van de nieuwe gemeentewet, van artikel 6 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 6 juli 1992 betreffende de behandeling van de aanvragen om stedenbouwkundige vergunning en stedenbouwkundig attest, van artikel 8 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 29 juni 1992 betreffende de overlegcommissies, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het beginsel van behoorlijk bestuur, voorzover het project voorziet in de aanleg van verscheidene toegangswegen naar het gebouw dat op het binnenterrein van het huizenblok ligt, zowel aan de kant van de Gérardstraat, als aan de kant van de IJzerlaan en de

Tervurenlaan, terwijl over een stedenbouwkundige vergunning die nodig is voor de aanleg en het openstellen van een nieuwe weg voorafgaandelijk beraadslaagd dient te worden in de gemeenteraad, wat niet geschied is;

Overwegende dat de gemeenteraad enkel hoeft te beraadslagen over het openstellen van een openbare weg; dat het project voorziet in de aanleg van een private weg, waarvoor geen beraadslaging van de gemeenteraad vereist is; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekers een vijfde middel ontleen aan schending van de artikelen 84 en volgende, 108 en volgende, 111, P en volgende, 111, U, en 116, van de ordonnantie van 29 augustus 1991, van artikel 123, 7°, van de nieuwe gemeentewet, van de artikelen 5, 7 en volgende van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 6 juli 1992 betreffende de behandeling van de aanvragen om stedenbouwkundige vergunning en stedenbouwkundig attest, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het beginsel van behoorlijk bestuur,

voorzover, eerste onderdeel, het dossier van de aanvraag onjuiste informatie bevatte, aangezien in het verslag van de expert van de vergunningaanvrager gewag werd gemaakt van 213 bomen, terwijl de expert van het buurtcomité er 335 heeft geteld, zodat het publiek en de overheid verkeerd zijn ingelicht over een essentieel gegeven, wat de procedure ongeldig maakt en de bestreden vergunning onwettig;

voorzover, tweede onderdeel, het dossier niet minder dan drie verschillende effectenverslagen bevat en die verslagen een aantal onregelmatigheden en discrepanties tussen de Franse en de Nederlandse teksten bevatten; dat ze stellen dat die onregelmatigheden of fouten geenszins betwist worden in de bestreden handeling, maar luidens die bestreden handeling “niet slaan op doorslaggevende elementen waardoor de overlegcommissie of het college van burgemeester en schepenen misleid kunnen worden en deze bijgevolg met volle kennis van zaken hun advies uitbrengen”; dat het hier naar hun mening gaat om een holle motivering en aanvoeren dat de verplichting om een effectenverslag op te maken opgelegd is om ervoor te zorgen dat het publiek en de overheid volledig geïnformeerd worden, en geenszins gesteld kan worden dat de gebreken van de verslagen de overlegcommissie niet hebben kunnen misleiden;

Overwegende dat de motivering van de bestreden vergunning onder meer de zin bevat die door de verzoekers wordt gelaakt; dat het hier niet gaat om een louter cliché, maar daaruit kan worden afgeleid dat de stellers van het

bestreden besluit op de hoogte waren van de gebreken van het effectenverslag en hun mening hebben gevormd op basis van andere gegevens die verzameld zijn tijdens het onderzoek van het dossier, gegevens op basis waarvan de fouten of gebreken van het ingediende dossier, gecorrigeerd konden worden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekers een zesde middel ontleen aan schending van de artikelen 84 en volgende, 108 en volgende, 114 en volgende, en 116 van de ordonnantie van 29 augustus 1991, van artikel 123, 7°, van de nieuwe gemeentewet, van artikel 8 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 29 juni 1992 betreffende de overlegcommissies, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het beginsel van behoorlijk bestuur,

voorzover de overlegcommissie haar advies betreffende de twee woongebouwen heeft uitgebracht vanuit milieu-oogpunt, ofschoon alleen voor het gebouw aan de Gérardstraat een milieuvergunning is aangevraagd; dat ze aanvoeren dat de overlegcommissie, aangezien zij het woongebouw dat opgetrokken zou worden op het binnenterrein van het huizenblok en 60 ondergrondse parkeerplaatsen en vergunningsplichtige voorzieningen bevat, niet uit het oogpunt van de milieuvergunning heeft kunnen onderzoeken, een uitspraak “ultra petita” heeft gedaan, wat haar advies onwettig maakt en bijgevolg ook het advies van de gemachtigde ambtenaar die zich op dat advies heeft gebaseerd, alsook de beslissing van het college;

Overwegende dat uit het dossier blijkt dat er twee milieuaanvragen zijn ingediend, en dat de overlegcommissie zich wel degelijk over die twee aanvragen heeft uitgesproken; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekers een zevende middel ontleen aan schending van de artikelen 3, 31, 84 en volgende, 114 en volgende en 116 van de ordonnantie van 29 augustus 1991, van het koninklijk besluit van 28 november 1979 tot vaststelling van het gewestplan van de Brusselse agglomeratie, van artikel 123, 7°, van de nieuwe gemeentewet, van artikel 8 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 29 juni 1992 betreffende de overlegcommissies, van artikel 1 van en de voorschriften A.2 en volgende van de bijlage bij het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering d.d. 16 juli 1998 tot vaststelling van het ontwerp van gewestelijk bestemmingsplan, van artikel 1 van en de voorschriften A, B en volgende van de bijlage bij het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 30 augustus 1999 tot goedkeuring van het ontwerp van Gewestelijk

bestemmingsplan, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het beginsel van behoorlijk bestuur, voorzover de verschillende overheidsdiensten die een gunstig advies hebben uitgebracht over het ontwerp, voordien een totaal tegengesteld standpunt hadden ingenomen, met inbegrip van het college van burgemeester en schepenen, terwijl, ook al mag een overheid van mening veranderen, die ommekeer gemotiveerd moet worden en op objectieve gegevens moet kunnen steunen; dat ze van oordeel zijn dat de redenen voor die ommekeer niet duidelijk zijn, aangezien de bezwaren die zijn ingebracht tegen het ontwerp van 1998 evenzeer gelden voor het ontwerp dat goedgekeurd is bij de bestreden handeling, namelijk dat het goed in een G.C.H.E.W/P.C.H.E.W.S. ligt, dat de betrokken plaats “een grote ecologische waarde heeft en uitzonderlijk is als onderdeel van de groene netstructuur”, dat het woongebouw “Les Erables”, gezien de vestigingsplaats ervan en de oppervlakte die het in beslag neemt, de kwaliteit van de planten op het binnenterrein van het huizenblok ernstige schade toebrengt, en dat er opmerkelijke bomen staan die het waard zijn om behouden te blijven;

Overwegende dat, ook al zijn over het vorige ontwerp ongunstige adviezen uitgebracht, de overheidsdiensten die die adviezen hadden gegeven, hadden aangegeven dat ze gunstige adviezen konden uitbrengen over het ontwerp mits verscheidene wijzigingen zouden worden aangebracht, die zij hebben aangegeven; dat het ontwerp dat goedgekeurd is bij de bestreden handeling rekening houdt met die wijzigingen; dat de adviezen die tijdens de totstandkoming van het bestreden besluit zijn uitgebracht aldus stroken met de beleidskoers die de overlegcommissie en het college van burgemeester en schepenen eerder hadden aangehouden en geenszins een ommekeer vormen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekers een achtste middel ontleen aan schending van de artikelen 3, 84 en volgende, 108 en volgende, en 112 en volgende van de ordonnantie van 29 augustus 1991, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het beginsel van behoorlijk bestuur,

voorzover de bouw van het bewuste project betekent dat een bestaande woning aan de Gérardstraat afgebroken moet worden, terwijl geen enkele afbraakvergunning is aangevraagd, laat staan toegekend, en dat het project bijgevolg niet kon worden goedgekeurd, vermits het de afbraak van een gebouw met zich meebrengt dat de vergunningaanvrager niet mag afbreken;

Overwegende dat wanneer een stedenbouwkundige vergunning wordt afgegeven voor het optrekken van een gebouw op een plaats waar reeds een gebouw staat, die vergunning tevens de toestemming impliceert om dat gebouw te wijzigen of af te breken, naar gelang het helemaal of gedeeltelijk onverenigbaar is met het nieuw op te trekken gebouw waarvoor de vergunning is afgegeven; dat in het onderhavige geval op de plannen die zijn ingediend ter ondersteuning van de aanvraag “af te breken gebouwen” staan vermeld, die op het plan staan weergegeven met een vierhoek die met stippellijnen gearceerd is; dat de bestreden vergunning de betrokken afbraak toestaat; dat het middel niet ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het door de naamloze vennootschap HANSEN ingediende verzoek om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De kosten betreffende het door de naamloze vennootschap HANSEN ingediende verzoek tot tussenkomst, bepaald op 5.000 frank, komen ten laste van de verzoekers in solidum.

Voor het overige wordt de beslissing over de kosten in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op eenendertig mei tweeduizend door :

de Hr. LEROY,
mevr. MALCORPS

staatsraad, wnd. voorzitter,
griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.